

21
Bl. 89

V I R O
 NOBILISSIMO, CLARISSIMO ATQVE
 DOCTISSIMO
 DOMINO
 CHRISTIANO
 FRVHAVFF

LEVTSCHOVIA HVNGARO
 S.S. THEOLOGIAE ET PHILOLOGIAE
 CVLTORI INDVSTRIO,

Q V V M
 SVMMVM IN PHILOSOPHIA
 GRADVM

IN
 CELEBERRIMA PROPTER ALBIM ACADEMIA

PRID. CALEND. MAII ANNO M D C C XLVI
 PVBLICE SIBI COLLATVM CONSEQVERETVR,
 TANTAS HONORVM ACCESSIONES

EX ANIMO GRATVLATI SVNT
 CIVES PANNONII

WITTEBERGAE
 PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELDI
 ACADEMIAE A TYRIS.

urea Saxonie nuper regnabat in aruis
Frondebis effusas Pax redimita comas.
Instruxitque nouis numerosa palatia muris,
Quae Tyrio pictum murice iunxit ebur.
Huc, quae frondosam cupiunt quaeruntque quietem,
Sublimi Musas ex Helicone vocat.

Cumque audit castas praesentes esse sorores,
Adloquitur suauis sic Dea uoce sacra.
Haec illa est tellus, quam longa ornare quiete,
Quam cupio multis amplificare modis.

Rusticus hic hilaris campos reparabit oleres,
Diuitias siugum terra subacta dabit.
His hortos Pomona nouos plantabit in agris
Distinguetque comas fructibus alma suas.
In falcem felix mutabit martia Saxo

Arma, et foecundam uomere uertet humum.
Omnia felici succedent omine, nullus,
Qui ferro turbas excitet, hostis erit.
Hos ubi Threicius, Geticus qui praesidet aruis,
Sermones Mauors percipit aure ferus.
Ingentes irae subito sub pectore fluctus

Concipit, hosque truci protulit ore sonos:
Quis nostram nobis tentat subducere gentem,
Et dare magnanimis otia foeda uiris.
Nonne meis semper Saxo est uersatus in armis,
Dum gessit forti bella cruenta manu?
Nonne suis olim superauit cella lacertis,
Quae cinxit miles moenia praesidiis?

Nonne tulit uarios, quem uicit, ab hoste triumphos?
 Nonne uiget toto nomen in orbe suum?
 I Bellona, para curus, et iunge feroces
 Vngula queis tetro sanguine fudat, equos.
 Saxo iterum nostris est exercendus in armis,
 Ne sua molefcant pectora defidiis.
 Vix ea fatus erat, diro Bellona flagello
 Stridet, et insauflos excitat atra fonos.
 Illico Saxonicas armatis turba lacertis
 Conturbat terras Pruffica, Marte dūce.
 Diripiuntur opes, conquiritur ensis, et arma
 Omnis, quae poterit, tristitia turba capit.
 Diffugiunt Musae, quia fudat sanguine campus,
 Ipsa suum mutat Pax peramīca locum.
 Omnia turbantur, satiatur terra cruore
 Amiffam prolem mater amara dolet.
 Sic ubi Mars rabidus ferro saeuisset iniquo,
 Siflit, et ad Geticas apparat ire plagas.
 Hoc cum Diua uidet, mox orbem deserit illum
 In quem pertristis, Marte furente, fugit.
 Hanc sequitur fūauī Musarūm cinctus Apollo
 Castalidum praefes, Pace uocante, choro.
 Leucoreaque iterum sedes sibi figere in urbe
 Quaerit, qui toto est notus in orbe locus.
 Aedificat celebres hic docta Sophia cathedras,
 Quae rerum nexus perspicit ingenio.
 Hic, quid sit caelum, quid uastum continet aequor,
 Quodque regat numen sidera celli, docet.
 Ignaras hominum mentes et pectora cruda
 Infruit ac format legibus ingenuis.
 Abstrusas rerum monstrat perquirere causas,
 Et docet occultos prendere mente modos.
 Huius, quae nunquam requiescit, fama, Sophiae
 Insigni totam nomine complet humum.
 Propterea ex uariis isthuc concurrunt oris,
 Quilibet ut doctos hauriat aure fonos.
 TE quoque coniungis, fines dum CLARE FRVHAVFFI
 Pannoniae, et patrios deseris ultro lare.
 Sed tamen ante alios tanto es praestantior omnes
 Ante citos quantum Pegafus ibat equos.
 Nam sacra constanti scrutaris scripta labore,
 Quae renouat studiis pectora aoftra Deus.

Sic ueram et castam magno sudore Sophiam
Quaeris, quae nitidi ducit ad astra poli.
Iam uigilas, aurora nouo cum surgit amictu
Roscida, sic merito nomen et omen habes.
TE non blandentes ludi nec uana morantur
Gaudia, quae tempus fallere saepe solent.
Has potius mundi fraudes uulgasque profanum,
Et forti uilem pectore spernis humum.
Solertique animo sublimes quaeris et optas,
Elegit prudens quos sibi Musa locos.
Parspicias ingenio sic res hominumque deumque
Magno, et quae coetus caetera doctus habet.
Infignem rerum sic nactus cognitionem,
Adscribis claris nomen in orbe uiris.
Has in TE laudes cum diua Sophia uideret,
Fatur iucundis haec TIBI uerba modis:
Multa TE experior iam doctum cognitione,
Pieridumque artes mente tenere sacras.
Clarum propterea TE nunc declaro MAGISTRVM
Sincero et docto qui instruat ore alios.
Hinc, TIBI quos trado modo summos accipe honores,
Accipe doctoris munus et officium.
Haec cum Musa uidet, lactis applausibus orbem
Complet, sublimi mox resonante polo.
Concussaue manu dicit: Io! DOCTE MAGISTER
Viue diu et saustos perge uidere dies.
His, ut nos, uotis addamus uota secundis
Nostra in TE pietas religioque iubet.
Hinc promptos imo tenues de pectore plausus
Et nostro susas accipe ab ore preces.
Immensum caeli Numen TE CLARE FRVHAVFFI,
Quod proprio mundum dirigit imperio,
Annorum longo sibi succedente coronet
Nexu, et perpetua prosperitate beet.
Omnibus ex altis TIBI sic conatibus adfit,
Vt possis portus rite subire TVOS.
Nulla TVOS turbet fortuna aduersa labores,
Sed spiret uotis aura secunda TVIS.
Sic uitam acceptam uiues hominique Deoque,
Musaque conatus sentiet ipsa TVOS.
Sic TVA, TE celebrem faciet doctrina per orbem,
FRVHAVFFI nomen secula fera colent.

* * *

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

V I R O
 NOBILISSIMO , CLARISSIMO ATQVE
 DOCTISSIMO
 DOMINO
 CHRISTIANO
 FRVHAVFF

LEVTSCHOVIA HVNGARO
 S.S. THEOLOGIAE ET PHILOGIAE
 CVLTORI INDVSTRIO,

Q V V M
 SVMMVM IN PHILOSOPHIA
 GRADVM

IN
 CELEBERRIMA PROPTER ALBIM ACADEMIA

FRID. CALEND. MAII ANNO M D C C XLVI

PVBLICE SIBI COLLATVM CONSEQVERETVR,

TANTAS HONORVM ACCESSIONES

EX ANIMO GRATVLATI SVNT

CIVES PANNONII

WITTEBERGAE

PRELO EPHRAIM GOTTLOB EICHSFELDI

A CADEMIAE A TYPIS

S WIENTZECK.

ZELLER. Megap.

